

Mål T-369/00

Département du Loiret mot Europeiska gemenskapernas kommission

”Talan om ogiltigförklaring — Statligt stöd — Förordning (EG) nr 659/1999 —
Artikel 15 — Preskriptionstid — Återbetalning av statligt stöd —
Preskriptionsavbrott”

Förstainstansrättens dom (femte avdelningen i utökad sammansättning) av
den 10 april 2003 II-1793

Sammanfattning av domen

1. *Statligt stöd — Administrativt förfarande — Förordning nr 659/1999 — Preskription avseende återkrav av ett rättsstridigt stöd — Tillämpning på stöd som lämnats innan förordningen trätt i kraft (Rådets förordning nr 659/1999, artikel 15)*

2. *Statligt stöd — Administrativt förfarande — Dröjsmål — Beaktande av den tid som förflutit från att kommissionen fått kännedom om stödet*
3. *Statligt stöd — Stödprojekt — Den berörda medlemsstaten har inte anmält stödet — Mottagarnas berättigade förväntningar — Föreligger inte (Artiklarna 87 EG och 88 EG)*
4. *Statligt stöd — Återkrav av ett rättsstridigt stöd — Begäran om upplysningar från en medlemsstat angående en stödatgärd som kan vara otillåten — Verkan — Preskriptionsavbrott enligt artikel 15 i förordning nr 659/1999 (Rådets förordning nr 659/1999, artiklarna 2.2, 5.1, 5.2, 10.2 och 15)*
5. *Statligt stöd — Återkrav av ett rättsstridigt stöd — Tioårspreskription enligt artikel 15 i förordning nr 659/1999 — Tillämplig såväl i förhållande till mottagare som tredje man — Preskriptionsavbrott till följd av en begäran om upplysningar som mottagaren inte besvarat — Saknar betydelse (Artikel 88.2 EG; rådets förordning nr 659/1999, artikel 15)*

1. Förordning nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 88 EG innehåller förfarandebestämmelser, som skall tillämpas vid samtliga administrativa förfaranden beträffande statligt stöd som hade anhängiggjorts vid kommissionen vid tidpunkten för ikraftträdandet.

ningens ikraftträdande, även när stödet har beviljats före detta datum.

(se punkterna 50 och 51)

Artikel 15 i förordningen, som stadgar en preskriptionsfrist för återkrav av otillåtet stöd, saknar övergångsbestämmelser avseende artikelns tillämpning i tiden. Artikel 15 skall tillämpas när stöd återkrävs definitivt efter förord-

2. Frågan huruvida det administrativa förfarandet dragit ut på tiden orimligt länge skall inte prövas utifrån den tid som förflutit från att stödet gavs tills det omtvistade beslutet antogs. Pröv-

ningen skall nämligen ske utifrån den tid som förflutit efter det att kommissionen fick kännedom om det ifrågasvarande stödet.

dighet utgör det ett internt problem i den medlemsstaten, som kommissionen inte kan lastas för. Varje annat synsätt skulle medföra ett oberättigat hinder för kommissionens fullgörande av uppgiften att säkerställa iakttagandet av artiklarna 87 EG och 88 EG.

(se punkt 56)

(se punkt 58)

3. I artikel 88.3 EG föreskrivs en skyldighet för den berörda medlemsstaten att anmäla nytt stöd och förändringar av befintligt stöd.

Mot bakgrund av att stödmottagare enligt fast rättspraxis inte, utom under extraordinära omständigheter, kan ha berättigade förväntningar på att ett stöd är rättsenligt annat än om detta stöd har beviljats med iakttagande av bestämmelserna i artikel 88 EG och att en omsorgsfull näringsidkare normalt sett förväntas kontrollera att förfarandet har iakttagits, skall heller inte tredje man, inklusive lokala organ, anses ha sådana berättigade förväntningar eller kunna åberopa att det administrativa förfarandet avseende stöd som inte anmälts huvudsakligen involverat kommissionen och den berörda medlemsstaten. Om den centrala statsförvaltningen i en medlemsstat, till förfång för lokala organ eller mottagare av stöd som dessa beviljat, inte har uppfyllt sin anmälningskyl-

4. Artikel 10.2 i förordning nr 659/1999 återfinns, liksom dess artikel 15, i förordningens kapitel III om förfarandet vid olagligt statsstöd. I artikel 10.2 föreskrivs att kommissionen skall begära upplysningar från den berörda medlemsstaten. Det framgår av artikel 10.2 i förordning nr 659/1999 jämförd med artiklarna 2.2, 5.1 och 5.2 i förordningen att den föreskriver en omedelbar skyldighet för medlemsstaterna att tillhandahålla alla nödvändiga upplysningar i anledning av en begäran från kommissionen. Genom en sådan begäran visar nämligen kommissionen att den har upplysningar avseende påstått otillåtet stöd, och att detta stöd i förekommande fall kan komma att bli föremål för krav på återbetalning.

Det förhållandet att en begäran om upplysningar är av enkel karaktär för-

tar således inte dess verkan att avbryta preskriptionen enligt artikel 15 i förordning nr 659/1999.

(se punkterna 81 och 82)

5. Förfarandet enligt artikel 88.2 EG i princip är ett förfarande mellan kommissionen och den berörda medlemsstaten. Det finns endast en preskriptionstid på tio år för återkrav av stöd i artikel 15 i förordning nr 659/1999, och den skall tillämpas på samma sätt i förhållande till tredje man som till medlemsstaten.

Kommissionen är inte skyldig att underrätta personer som kan tänkas vara berörda, inklusive stödmottagaren, om åtgärder som institutionen vidtar med anledning av olagligt stöd innan det administrativa förfarandet inleds. Den omständigheten att mottagaren var ovetande om att kommissionen hade begärt information från de nationella myndigheterna medför således inte att kommissionens agerande skall anses sakna rättsverkan gentemot mottagaren, bland annat vad gäller preskriptionsfristen.

(se punkterna 83—85)